

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18268

гр. София, 29.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
закрито заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разглежда дело номер **4360** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).

Образувано е по жалба от Народното събрание на Република България, представлявано по пълномощие от М. Р., главен юрисконсулт, и от С. Ч., юрисконсулт, двете в отдел „Правни дейности“, дирекция „Правни дейности и обществени поръчки“, против Решение № 103 от 17.03.2025г., постановено по преписка № 4/2025г. на АД НОС заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), с което на основание чл. 47 във вр. с чл. 64, чл. 65 и чл. 66 ЗЗДискр е установено, че разпоредбата на чл. 21, ал. 4 от Закона за висшето образование в частта, регламентираща изискване за минимален успех „добър“ по отношение на лицата, желаещи да се обучават срещу заплащане в образователно-квалификационна степен „магистър“, съставлява форма на непряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 3 ЗЗДискр по защитения признак „образование“, и е отправена препоръка на основание чл. 47, т. 6 ЗЗДискр на Народното събрание на Република България, представлявано от председателя, да приведе в съответствие с принципа за равенство в третирането разпоредбата на чл. 21, ал. 4 от Закона за висшето образование, като премахне изискването за минимален успех "добър".

С жалбата се поддържа становище, че решението на КЗД е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон, като се прави искане да бъде отменено изцяло.

При извършената служебна проверка относно допустимостта на жалбата съдът приема, че подадената жалба срещу Решение № 103 от 17.03.2025г., постановено по преписка № 4/2025г. на АД НОС заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация, в частта му, с която е дадена препоръка по чл. 47, т. 6 ЗЗДискр, е недопустима и на основание чл. 159, т. 1 АПК следва да бъде оставена без разглеждане, като съображенията за този извод са следните:

В тази си част решението на КЗД няма характера и белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, тъй като с него не се създават права или задължения и не се засягат такива права. Изяснено е в съдебната практика на Върховния административен съд, че дадените

препоръки нямат задължителен характер, а са част от правомощията на КЗД за обща превенция против дискриминация. Анализът на разпоредбата на чл. 47 ЗЗДискр води до извод, че дейността на КЗД не е ограничена единствено до разглеждане на преписки, образувани по жалба или сигнали за конкретни случаи на извършена дискриминация по т. 1 - 4, а на същата са възложени и редица други правомощия като обжалване на административни актове, постановени в нарушение на антидискриминационното законодателство, встъпване като заинтересована страна по дела, заведени по този закон или други закони, уреждащи равенство в третирането, даване на становище по проекти за нормативни актове за съответствието им със законодателството за предотвратяване на дискриминацията, както и препоръки за приемане, отменяне, изменение и допълнение на нормативни актове, да предоставя независима помощ на жертвите на дискриминация при подаването на жалби за дискриминация, да провежда и независими проучвания относно дискриминацията, да публикува независими доклади и прави препоръки по всички въпроси, свързани с дискриминацията и да осъществява други компетенции, предвидени в правилника за устройството и дейността ѝ. При това препоръката по чл. 47, т. 6 ЗЗДискр, макар и дадена от административен орган, не представлява властническо волеизявление и съответно няма обвързваща сила по отношение на субекта, към когото е насочена. Препоръките по чл. 47, т. 6 ЗЗДискр не са принудителна административна мярка, нямат правнообвързващ ефект и за изпълнението им не е предвидена държавна принуда. Препоръките не представляват и санкция за техния адресат, а изпълняват превантивна функция, свързана с правомощието на КЗД да осъществява контрол по спазване на антидискриминационното законодателство. Следователно, препоръките по чл. 47, т. 6 ЗЗДискр не представляват акт, подлежащ на оспорване.

В цитирания смисъл решение № 14631 от 30.11.2017 г. по адм. д. № 4698/2016г. на ВАС, V отд., решение № 7873 от 25.06.2024г. по адм. д. № 12307/2023г. на ВАС, V отд., и др.

По тези съображения съдът приема, че на основание чл. 159, т. 1 АПК жалбата в частта ѝ, с която се оспорва Решение № 103 от 17.03.2025г., постановено по преписка № 4/2025г. на АД НОС заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация, с което е отправена препоръка на основание чл. 47, т. 6 ЗЗДискр на Народното събрание на Република България, представлявано от председателя, да приведе в съответствие с принципа за равенство в третирането разпоредбата на чл. 21, ал. 4 от Закона за висшето образование, като премахне изискването за минимален успех "добър", следва да бъде оставена без разглеждане поради липса на годеен за оспорване административен акт, съставляващ процесуална предпоставка за упражняване правото на оспорване от категорията на абсолютните, а производството по делото - да се прекрати в тази част.

В останалата част жалбата е допустима, както и отговаря на изискванията на чл. 150, ал. 1 и чл. 151 АПК, поради което и за процесуална икономия съдът намира, че делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Като страни в съдебното производство на основание чл. 154, ал. 1 АПК следва да бъдат конституирани Народното събрание на Република България, в качеството на жалбоподател, органът, издал оспорвания административен акт – Комисията за защита от дискриминация, както и Министерският съвет на Република България и Съветът на ректорите на висшите училища в Република България - като заинтересовани страни. Не следва да се конституира като заинтересована страна в съдебното производство д-р О. К., независимо от посочването му от органа в списъка по чл. 152, ал. 3 АПК като лице, по чието искане е инициирано административното производство, и страна, участвала в административното производство. Фактът, че чл. 50, ал. 2 ЗЗДискр допуска производството да се образува и по инициатива на комисията, по писмен доклад до председателя от нейни членове, не придава качеството на

заинтересована страна, съответно на надлежна страна по смисъла на АПК в съдебното административно производство. В този смисъл решение № 8001 от 27.06.2024г. на ВАС по адм. дело № 924/2024г.

На страните следва да се укаже разпределението на доказателствената тежест в процеса.

Така мотивиран и на основание чл. 154, ал. 1 АПК вр. чл. 153, ал. 1 АПК, чл. 157, ал. 1 АПК и чл. 159, т. 1 АПК, Административен съд София - град, II отд., 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на Народното събрание на Република България против Решение № 103 от 17.03.2025г., постановено по преписка № 4/2025г. на АД НОС заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация, в частта му по т. II, с която е отправена препоръка на основание чл. 47, т. 6 ЗЗДискр на Народното събрание на Република България, представлявано от председателя, да приведе в съответствие с принципа за равенство в третирането разпоредбата на чл. 21, ал. 4 от Закона за висшето образование, като премахне изискването за минимален успех "добър".

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 4360/2025г. по описа на Административен съд София – град, 72 с-в, в тази част.

КОНСТИТУИРА страните по адм. дело № 4360/2025г. по описа на Административен съд София - град, 72 с-в, както следва:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ: Народното събрание на Република България;

ОТВЕТНИК: Комисията за защита от дискриминация;

ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ:

1. Министерски съвет на Република България;

2. Съвет на ректорите на висшите училища в Република България.

НАСРОЧВА адм. дело № 4360/2025г. по описа на Административен съд София – град, 72 с-в, за разглеждане в открито съдебно заседание на 25.06.2025г., от 14,15 часа.

Да се призват страните за откритото съдебно заседание.

Да се уведоми Софийската градска прокуратура.

УКАЗВА на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 163, ал. 2 АПК в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение може да представи писмен отговор на жалбата и приложи доказателства към него, с препис за връчване на жалбоподателя.

УКАЗВА на основание чл. 170, ал. 1 АПК на ответника, че следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

УКАЗВА на заинтересованите страни, че съгласно чл. 163, ал. 2 АПК в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение могат да представят писмен отговор и приложат доказателства към него, с препис за връчване на жалбоподателя.

На заинтересованите страни да се връчат и преписи от жалбата.

ПРЕПИСИ от настоящото определение да се изпратят на страните, ведно с призовките, на основание чл. 138, ал. 3 АПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която производството по делото частично е прекратено, подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен

съд, а в останалата част не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: